

ikke er omfattet af konflikten, i denne forbindelse får foræret 280 mio. kr. i skattelettelse, selv om de ikke er omfattet af mæglingsskitsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Ulla Tørnæs sagde, at Venstre ville have en håndfæstning fra regeringen. Det var et stærkt ord. Håndfæstning var noget, man brugte i middelalderen i forhold til nogle konger, som ikke kunne finde ud af noget, og så fik adelen en håndfæstning fra disse konger. Hvad er det, som denne håndfæstning skal bestå i, og er det, om man vil, et ufravigeligt krav? Hvis man ikke får det skrevet ned, vil man så ikke være med? Det er det ene spørgsmål.

Jeg har også et andet spørgsmål. Fru Ulla Tørnæs sagde, at regeringen skal love at sikre, at når man nu griber ind – med Venstres støtte åbenbart – bliver der også ro bagefter. Hvordan skal regeringen sikre det? Man kan jo ikke gribe ind én gang mere, så vidt jeg ved. Det hjælper vist ikke. Er det politiet, der skal sættes ind, eller hvad er det for noget, man vil have? Hvordan kan regeringen sikre, at der ikke er nogen, der laver konflikter eller faglige møder, fordi de simpelt hen synes, at det her er et indgreb, som de ikke vil have? Hvad er det for noget, Venstre forestiller sig?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Lad mig starte med at sige til hr. Ole Sohn, at Venstre hele tiden har været imod sygeskatten, og vi ser med tilfredshed, at sygeskatten nu hermed bliver afskaffet.

Så til hr. Aage Frandsen med hensyn til en håndfæstning. Jeg tror, jeg udtrykkeligt sagde i min ordførertale, hvad den håndfæstning skulle bestå i, men jeg gentager det gerne. Håndfæstningen fra regeringen skal bestå i, at ministeren går på Folketingets talerstol og erklærer, at man vil efterleve det, der står i lovforslagets bemærkninger, nemlig at regeringen ikke vil fremsætte forslag, der forringer erhvervslivets konkurrenceevne. Det er den håndfæstning, som vi vil have, at regeringen giver af hensyn til vores støtte til dette forslag.

Så vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at sagen om dyrevelfærd er lidt mere kompliceret end den måde, som hr. Frank Aaen valgte at fremstille den på her fra Folketingets talerstol. Sagen var jo den, at dispensationerne blev givet, men på betingelse af, at fjerkræavlerne betalte 5 kr. i

bod til Kræftens Bekæmpelse pr. slagtet kylling. Det hører naturligvis ingen steder hjemme, så det var en dispensation, der ikke kunne anvendes til noget som helst brugbart, hvis man bare har en anelse kendskab til de forhold, der er gældende for fjerkræbranchens indtægtsforhold.

Hr. Søren Søndergaard spørger, om jeg er enig med hr. Poul Erik Dyrhund i, at vi skal se på, hvordan optjeningen til feriefridagen sker. Her hviler Venstre sig op ad det, som regeringen har foreslået, nemlig at feriefridagen forudsætter, at man har været ansat i 9 måneder på den pågældende arbejdsplads. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Siden i lørdags har det været muligt at få slagtet kyllinger, så man undgik de problemer, der er med dyrevelfærden på kyllingefarmene. Det er Dansk Industri, der i en udtalelse til Ritzau gør opmærksom på, at det er landbruget selv, der ikke har kunnet tage stilling. Landmændene skulle simpelt hen tage stilling til, om de, punkt 1, ville have uddyndingsafgivning, eller, punkt 2, slagtninger på slagterierne.

Det har landbruget ikke svaret på, og grunden til, at de ikke ville svare på det, er selvfølgelig, at så kunne de ikke tjene penge. Ved uddyndingsslagtning kunne de ikke tjene penge, og skulle de aflive kyllingerne ved slagtning på slagterierne og betale til Kræftens Bekæmpelse, kunne de ikke tjene penge. Derfor er den eneste grund til, at der opstod et problem og fortsat er et problem på landets kyllingefarme, landmændenes ønske om at tjene penge under konflikten.

Jeg synes sådan set godt, at Venstre kunne tage stilling til, om de er enige i den aktion fra landmændene, der dels skulle presse Folketinget til at gribe ind og dels skulle sikre, at de fik nogle penge ud af det. Synes fru Ulla Tørnæs ærlig talt ikke, at et parti som Venstre burde tage afstand fra landmændenes aktion på det her område?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Der er ikke nogen tvivl om, at vi ser frem til en spændende udvalgsbehandling. Den socialdemokratiske ordfører forstår selvfølgelig, at det er et problem, at det eneste, man med dette forslag tilbyder en stor gruppe af lønmodtagere, er forringelser, og han siger, at det må vi snakke